

[Finansministeren]

ning; sagen vil havne, som jeg sagde før, i et tomrum, hvor ingen ved, hvad man skal stille op med den.

Det er ikke rigtigt, som nogen har anført herfra, at man dermed afskærer sig fra muligheden for at behandle det pågældende sagsområde. Ministeren for offentlige arbejder har her peget på mulige fremgangsmåder, og vi ved alle, at et enigt finansudvalg har bedt statsrevisorerne om at få en særlig beretning angående denne overskridelse, en beretning, som jeg har forstået vil kunne foreligge omkring 1. juni. Da vil der være anledning til, at finansudvalget kan beskæftige sig med sagen, og jeg vil næsten blive overrasket, hvis ikke ministeren for offentlige arbejder i den sammenhæng bliver kaldt til samråd og til drøftelse med finansudvalget.

Jeg skal yderligere bekræfte en ting, som hr. Glensgård var inde på, nemlig at man selvfølgelig ikke kan og heller ikke skal fritage nogen minister for at bære det politiske ansvar.

Så kommer jeg til de punkter, jeg er uenig med hr. Glensgård om. Det gælder først, at ministeren for offentlige arbejder skulle hive tegnebogen op og skrive en check ud på et eller andet antal millioner kroner. Konsekvensen af den holdning ville jo være, at arbejdsministeren skulle have nogle milliarder kroner ned i lommen, fordi det har vist sig, at vi har måttet lave en justering på tillægsbevillingslovforslaget, fordi der ikke blev helt så mange ledige; beløbet til arbejdsløshedsdagpenge blev ikke helt så stort, som vi forudsagde lidt tidligere. Jeg må derfor bede om, at vi ikke drager den konsekvens, når der er en afvigelse, som vi registrerer på tillægsbevillingslovforslaget, uanset at den er kommet i kraft af, at der har været aktstykker – og jeg forstår, at ministeren skal være fritaget, hvis der har foreligget et aktstykke. Jeg må gøre opmærksom på, at masser af de beløb, der indgår på tillægsbevillingslovforslaget, er ikke sager, der har været fremme som aktstykker, men blot en konstatering af, at udgifterne på lovbundne områder har været større eller mindre end det, der var forudsat på finansloven.

Så skal jeg til sidst sige, at jeg synes, det er en trist dag, fordi vi nu er nået til et nyt stadium på fremskridtspartiets vej mod en systematisk nedbrydning af folketingets mulighed for at fungere fornuftigt. Vi oplever nu

for første gang fremskridtspartiet stille et ændringsforslag, som det ikke selv vil stemme for. Vi har oplevet meget i tidens løb – jeg skal lade være med at nævne eksempler – men dette er dog en situation, der adskiller sig helt afgørende fra tidligere situationer med et utal af spørgsmål, forespørgsler og forslag, som alle – inklusive fremskridtspartiet – ved ikke kan vinde tilslutning. Men det har dog hidtil vel været sådan, at fremskridtspartiet selv har set et formål i det. Det stadium bevæger vi os nu ud over, og så er mulighederne jo uanede.

Fremskridtspartiet kan stille lovforslag om, at indkomstkatten skal forhøjes, for at kunne få lov til at stemme imod. Fremskridtspartiet kan efter dette her stille forslag om flere offentligt ansatte for at kunne få lov til at stemme imod. Der er uanede muligheder med det nye skridt, der er taget; det synes jeg er beklageligt.

Jeg skal takke for, at der vil være et pænt flertal til at kunne vedtage tillægsbevillingslovforslaget ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

To korte bemærkninger til finansministeren. Finansministeren henviser til, at arbejdsministeren måske så ville få et provenu i lommen. Jeg vil så spørge finansministeren, om ikke arbejdsministeren får hårdt brug for det i det finansår, vi nu er i gang med.

Så taler finansministeren om mørke tider på grund af, at partiet er nået langt ud. Jeg synes ikke, den måde, finansministeren lader den nye bevillingsprocedure skride igennem på, er noget, der er klædeligt for regeringspartiet. Så hvis vi skal tale om en mørk udvikling og en trist situation, er det noget, der passer på regeringens administration af Danmarks økonomi.

(Kort bemærkning).

Enggaard (V):

Jeg takker finansministeren for oplysningen om afleveringstidspunktet for statsregnskabet. Jeg forstod, det er den 3. juni, vi taler om. I og med, at grundloven stiller nogle krav om, hvornår statsregnskabet skal foreligge, er det jo heller ikke noget uventet tidspunkt, men det er et tidspunkt, som ligger